

skaffelsen af 760 Ingenieurkarabiner angaar, ere disse selvfølgelig bestemte til det forøgede Antal af Ingenieurtropper. Vel skulle endel af disse kun være Arbeidstropper, men Arbeidstropperne maa lige faa vel som de andre være forsynede med de Vaaben, hvormed de skulle forsvare sig i Tilfælde af, at de angribes, medens de ere i Færd med at arbejde. Altsaa at lade dem være ubevæbnede vilde i højeste Grad være usforsvarligt, og er det i det Hele Meningen at gjøre den forøgede Del af Hæren kampdygtig, maa man ogsaa forsyne disse Tropper med de fornødne Vaaben. — Den store Post under Nr. 11 angaaende Anskaffelse af Munderingsfager falder, som det fremgaar af Motiverne, i toende Dele. Den første Del omfatter de Munderingsfager, der ere bestemte til det forøgede Antal af fælte Underofficerer og Spillemænd, og andrager ialt 49,494 Kr. Mod denne Del er der ikke gjort nogen Indvending. Derimod har man fundet, at den under 11. b. anførte Post, og som andrager en meget større Sum, nemlig 409,260 Kr., var mindre vel motiveret. Jeg ser imidlertid ikke, hvorfor ikke samtlige Liniebatailloner skulle være aldeles lige stillede med Hensyn til Uniformbeholdninger. Det er nødvendigt hurtigst muligt at strøbe hen til, at ogsaa de 10 Batailloner, der fra Reservebatailloner ere blevne omformede til Liniebatailloner, forsynes med de fornødne Munderingsfager. — Som aldeles uomtvisteligt maa jeg anse Post 11. c. angaaende Munderingsfager til den forøgede Maximumstyrke af Undercorporaler og Mænd ved Indkaldelse i Fredstid, og som andrager ialt 154,377 Kr. Disse Munderingsstykker ere bestemte til den fjerde Artilleri-afdeling, som jo er en Udvidelse af Artilleriet, samt til endel af Rytteriet og Ingenieurtropperne. At disse Anskaffelser kunne løbe op til saa betydelige Bølsø, vil naturligvis blive godtgjort ved Detailoplysninger, der, om det forlanges, ville blive fremsatte. At Ministeriet maa være fuldt berettiget til at sørge for, at disse Folk strax tilrebes, mener jeg er en Selvsølg. Det ærede Medlem skal ligeledes have berørt Anskaffelse af Heste, som jo andrager et overordenlig stort Bølsø, og forment, at de vare for dyre. Det tror jeg imidlertid ingenlunde er Tilfældet. Man har rettet sig efter tidligere givne Priser og sat disse som Maximumpriser; men saavidt jeg hidtil har erfaret, har Remontekommissionen kunnet holde de Priser, der ere givne for Deilene, under de der opgivne Priser, altsaa istedetfor at have gjort et dyrt Kjøb af Heste, tror jeg, at Remontekommissionen har været saa heldig efter Omstændighederne at kjøbe ret billig. At en saa stor Mængde Heste, som iaar ere blevne indkjøbte, kunde findes her i Landet, synes mindre rimeligt, da det i tidligere Aar undertiden har knebet med at erholde det betydelig mindre Antal, der udfordres til den aarlige Erstatning. Det rygtedes meget snart i

Nabolandene, at man her kjøber et større Antal Heste til Armeen, og en Følge deraf bliver, at der sendes Heste herind i Landet for at sælges, og naar disse Heste i enhver Henseende findes egnede til Brug i Hæren, og de kunne erholdes til en Pris, der ikke er højere end den, man er vant til at give, ser jeg ingen Grund til ikke at kjøbe Heste, selv af fremmede Hestehandlere. Jeg tror saaledes at have berørt de vigtigste Punkter, det ærede Medlem har anført.

N. P. Jensen: Jeg har bedt om Ordet for at udtale mig om en enkelt Post, som blev stærkt berørt af det ærede Medlem for Præsident Amtets 6te Valgkreds (Boisen), og som angik den Forbring, der er stillet om, at tilvebringe Brugsbeholdninger for Reservebataillonerne. Den Munderingsøkonomi, der hidtil har været ved Afdelingerne, har været ordnet saaledes, at ethvert Liniefkompagni paa sit Munderingskammer har en Feltbeholdning, som ikke bruges, før Mandskabet indkaldes og Hæren skal sættes paa Krigsfod, en Brugsbeholdning, hvoraf man tilreder den Styrke, der til enhver given Tid er tilstede, altsaa ikke alene Rekruit- og Vinterstyrken, men tillige det Mandskab der indkaldes til større Øvelser, og endelig en tredje Beholdning, som man kalder Hjælpesæt, der bestaar af daarlige Munderinger, der bruges for ikke at slibe for stærkt paa Brugsbeholdningen. Reservebataillonerne have alene en Feltbeholdning, som benyttes, naar Mandskabet høert andet Aar har været indkaldt til de større Øvelser. For at holde disse Beholdninger vedlige, udbetales der en Slibesats, hvoraf Kompagnierne maa afholde saavel alle Reparationer som de nye Anskaffelser, efterhaanden som Tøiet bliver gammelt. For Reservebataillonerne's Bedkommende, hvor man stadig har været henvisst til at bruge Feltbeholdningen, har man aarlig udfilst de mindre gode Sager, og dem have saa Liniebataillonerne maattet overtage ved Kjøb og indlemmet i deres Brugsbeholdning. Der har tidligere været og er endnu 120 Kompagnier ved Fodfolket, naar jeg holder Garden udenfor, altsaa 120 Kapitainer, hvis Opgave det har været at administrere dette Munderingsvæsen, og det er klart, at selv om der hos alle disse Mænd har været den bedste Villie af Verden, er der hos Mange ikke den Forstand paa de Ting, som kunde være ønskelig, fordi man i Grunden, for med fuldstændig Dygtighed at kunne forestaa en saadan Administration, maatte have gjenne-gaaet et Uddannelseskursus paa et Skredderværksted. Følgen heraf er bleven, at medens Beholdningerne ere gode i hele Hæren, have de Resultater, man ere komne til, været forskjelliges ved forskjellige Afdelinger. Det var Erkendelsen heraf, der førte til, at, da vi forrige Aar i Hæruddvalget forhandlede om Regimentsinddelingen, blev der fra højre Side fremsat Forslag, der